

være et stort Gode for Nationalforeningen at vide, at den saaledes ikke behøver at rette sin Opmærksomhed paa København og den store københavnske Befolkning, men alene kan stille sine Sanatorier til Raadighed for Landbefolkningen. Og det er jo ogsaa det, der er sket. Saa vidt jeg ved, har Nationalforeningen ikke optaget mere end 3 Patienter her fra København, ellers er alle de øvrige af Nationalforeningens Patienter Folk, som ikke ere hjemmehørende i København.

Jeg skal til yderligere anbefaling gøre opmærksom paa, at Boserup Sanatorium er det første Folkesanatorium, som er bygget her i Danmark. Medens man ellers har søgt ad privat Vej at oprette Folkesanatorier, gik Københavns Kommune, jeg kan sige heldigvis, en anden Vej, idet Kommunen selv tog denne Sag i sin Haand og i en Skov nede ved Bidstrup i Nærheden af Roskilde, ved Fjorden paa et særdeles heldigt beliggende Sted, opførte et Sanatorium, der, som jeg nævnte før, har kostet 650,000 Kr. Det er sikkert et uhyre stort Gode for brystsyge Folk i København, at de kunne søge Hjælp paa dette Sanatorium, som Kommunen har bygget. Denne Sag at støtte Sanatorierne er jo en Sag, som Lovgivningsmagten nu har taget sig af i en Aarrække, og som jo sikkert ogsaa alle Medlemmer af Rigsdagen have og bør have Interesse for, fordi det er et Spørgsmaal, som er af den allerstørste Betydning for hele Befolkningen, at der er Steder, hvor de mange Mennesker, som hvert Aar angribes af denne Sygdom, kunne søge hen og finde Hjælp og Lindring.

Men jeg maa sige, at jeg forstaar ikke, hvorledes Flertallet i Udvalget kan se paa denne Sag paa en saa mærkelig Maade, som det gør, og lige saa gaadefuld er den højtærede Ministers Stilling mig, at Statskassens Penge kunne anvendes til Hjælp og Støtte for Folkesanatorier, naar de vel at mærke ligge uden for Københavns Kommune, men naar en Kommune som København opretter et saadant Sanatorium og byder ekstra billige og gode Betingelser for sine Patienter, er det en Sag, som slet ikke vedkommer Statskassen, og som vi ikke have noget med at gøre. Hvis man tænkte sig, at nogle Kommuner ude paa Landet, f. Eks. samtlige Kommuner i et Amt, skrede til at opføre et saadant Folkesanatorium som det ved Boserup, da er det min Overbevisning, at saa snart det første Spadestik var gjort til et saadant Sanatorium, vilde Staten straks beredvillig træde hjælpende til, man vilde fra

alle Sider støtte en saadan Bestræbelse. Men her er der ikke ydet saa meget som en eneste Øre fra Statens Side for at støtte den Bestræbelse, der er udfoldet fra Københavns Kommune. Det er, som jeg nævnte før, det første Folkesanatorium, og det er ganske sikkert det Sanatorium, som har bragt hele Kampen mod Tuberkulosen det mægtigste Skridt fremad her hjemme, idet Københavns Kommune er gaaet i Spidsen og har vist den gode Vej, der burde følges i det øvrige Land.

Som sagt, jeg kan ikke andet end udtale min Forbavselse over, at hele Flertallet i Finansudvalget ikke kan gaa med til at støtte en saadan Sag, og jeg vil tillade mig at spørge den ærede Ordfører (Zahle) — han omtalte ikke Sagen, da han før havde Ordet — hvilke hans Motiver vel kunne være dertil. Han maa jo dog have en eller anden Grund, hvorfor han nægter Københavns Kommune denne Understøttelse. Jeg kunde ønske at høre den ærede Ordførers Motiver dertil, ligesom jeg naturligvis ogsaa meget kunde ønske at høre hvorfor den højtærede Justitsminister ikke har kunnet gaa med til at yde dette Sanatorium Støtte. Jeg synes, at det Andragende, som her er indsendt paa den københavnske Befolknings Vegne i sig selv er rimeligt og retfærdigt, det er kun fuldt ud berettigede Krav, som denne Befolkning stiller til Statskassen. Jeg forstaar derfor ikke, hvorfor man har stillet sig afvisende over for denne Befolknings Ønsker.

Justitsministeren (*Alberti*): Jeg takker Udvalget for den Stilling, som det har indtaget til samtlige de af mig stillede Forslag, som altsaa ikke ville give mig Anledning til videre Udtalelser. Jeg skal derefter vende mig til det Forslag, der under Nr. 149 er stillet af et Mindretal om at indsætte 65,000 Kr. som Tilskud til Driften af Boserup Sanatorium. Dette Forslag har jeg ikke kunnet tiltræde, og naar jeg ikke kan tiltræde det, saa ligger det deri, at der jo ikke findes nogen almindelig Regel, hvorefter Landets Sanatorier skulle have Tilskud, man maa undersøge Forholdene i hvert enkelt Tilfælde, og hvad dette Tilfælde angaar, er Stillingen den, at paa Boserup Sanatorium kan der kun optages Patienter fra en enkelt bestemt Kommune i Landet, saaledes at paa den Maade, som Bestyrelsen for denne Kommune har indrettet Sagen, har den selv paa Forhaand gjort det til en udelukkende kommunal Sag. I fuldkom-